

jeg for sent til Toget. Farvel, min Ven! Og tænk nu nærmere over, hvad vi har talt om. Jeg kommer igen imorgen.«

*

*

*

Der var i disse Dage iøvrig foregaaet følgende: Max Bernhardt havde straks efter Bruddet med Per gjort Alvor af at sætte sig i Forbindelse med den Ingeniør Steiner, der uden Blufærdighed havde tilegnet sig Pers Ide og i sin Tid henvendt sig til den mægtige Overretssagfører med en noget ændret Kopi af hans vestjyske Frihavnsprojekt og udgivet det for sit eget selvopfundne. Max Bernhardt havde været saa omsigtsfuld ikke at knytte sin Agitation for Sagen specielt til Pers Planer; han havde saaledes ikke nogensinde nævnet Pers Navn udenfor de særlig Indviedes Kres, saa Personskiftet kunde foregaa uden at vække Opsigt.

Hr. Steiner var en halvgammel Eventyrer, født Holstener, der havde tumlet sig omkring i Verden og endelig var havnet i København, hvor han var godt kendt fra Gaden paa Grund af et uhyre Overskæg, som han havde ladet vokse for Reklamens Skyld. Nogen større Anseelse havde han hidtil absolut ikke nydt i Teknikerkrese, før »Borgerbladet« nu pludselig kastede hans Navn paa Markedet. Under en — som det lod — tilfældig Omtale af jyske Havneforhold udnævnte